

Lekcja 13

28 września

SPOŁECZNOŚĆ SŁUG

PRZEGLĄD

„Przed świętem Paschy, Jezus, wiedząc, iż nadeszła godzina jego odejścia z tego świata do Ojca, umiłował swoich, którzy byli na świecie, umiłował ich aż do końca” (J 13,1). „Wiedząc, iż Ojciec wszystko dał mu w ręce (...) począł umywać nogi uczniów” (J 13,3.5). Potem Jezus powiedział: „Dałem wam przykład, byście i wy czynili, jak Ja wam uczyniłem” (J 13,15). Założyciel Kościoła chrześcijańskiego od początku dawał wzór służebności jako *modus operandi* Jego wyznawców.

W lekcji tego tygodnia ponownie przyjrzymy się służebnej społeczności Kościoła wczesnochrześcijańskiego i wyobrażeniom, przy pomocy których opisane zostały jej działania. Zauważymy także, że: Boża reszta będzie przejawiać służebne nastawienie we wstawiennictwie, ofiarności i łaskowości; służenie potrzebującym i głoszenie ewangelii są wzajemnie zależne od siebie; zostaliśmy wezwani do zbadania sprawiedliwości, łaski i miłości jako podstawy przynależności do „domowników Boga”; jesteśmy powołani do wzmacniania ducha współdziałania i wspierania w służbie, do której Bóg powołał nas jako Jego Kościół.

CELE NAUCZYCIELA

- Zbadaj wraz z uczestnikami lekcji, co znaczy być służebną społecznością dla społeczeństwa na zewnątrz zboru.
- Zbadajcie także, po co istnieje wasz zbor oraz jakie jest znaczenie kierownictwa i poszczególnych działów zboru.
- Jak działały te współdziałają dla pozytywnych zmian w zborze i poza nim?

KOMENTARZ

Ilustracja: Służebna społeczność. Przynależność do społeczności wiary jest dobra dla wszystkich ludzi pod względem duchowym, umysłowym, emocjonalnym, społecznym i fizycznym. Badania wskazują, że ludzie, którzy należą do społeczności wiary i uczęszczają na spotkania religijne, mogą się spodziewać dłuższego życia (<https://www.health.harvard.edu/mind-and-mood/attending-religious-services-linked-to-longer-lives-study-shows>).

Do zastanowienia: Jak możesz pomóc uczynić twój zbor prawdziwie zdrowym środowiskiem, które uzdrawia i pozwala żyć obfitym życiem (J 10,10), a nawet sprzyja długowieczności wszystkich, którzy do niego należą i przyłączają się w przyszłości?

Przynależność do służebnej społeczności poszerza błogosławieństwa związane z obecnością w społeczności kościelnej. Jej służebny wymiar jest wyrażony w Ga 6,9-10. Przeczytaj te wersety w klasie.

Kiedy należycie do miłującej społeczności, która czyni dobro dla bliźnich wewnątrz i na zewnątrz, zarówno dawcy jak i biorcy otrzymują całościowy pakiet błogosławieństw. W badaniu z udziałem 3296 wolontariuszy dokonujących czynów miłosierdzia wykazano wyraźne powiązane przyczynowo- skutkowe między pomaganiem a dobrym stanem zdrowia. Zdrowie fizyczne i umysłowe wolontariuszy znacząco się poprawiało. Na przykład, po wyświadczeniu dobrego czynu wolontariusze odczuwali przypływ pozytywnych emocji. Efektem tego było znaczące zmniejszenie stresu i zwiększone wydzielanie endorfin - naturalnych substancji uśmierzających ból. Po tej wstępnej fali następował dłuższy okres dobrego samopoczucia. Tak więc czyniąc dobro dla innych, czynimy dobro także dla samych siebie! Kiedy dodasz radość do swojej służby (Ps 100,2), pozytywny efekt dla dawcy i otrzymującego jest jeszcze większy. Przeczytaj Iz 58,10-11.

Poproś uczestników lekcji, by opowiedzieli o swoich doświadczeniach związanych z tym, jak radosne pomaganie innym zmniejsza „zmęczenie współczuciem” pomagając nam samym osobiście w całościowy sposób. Poproś, by powiedzieli, jak ich służba pomogła całościowo innym ludziom poza zborem.

Tekst biblijny: Poproś uczestników lekcji o odczytanie Iz 42,1-4, a następnie wypełnienia tego proroctwa w służbie Jezusa w Mt 12,18-21. To proroctwo Izajasza dotyczy wyraźnie służebnej roli Jezusa i Jego misji. Iz 42,1-4 to pierwsza „pieśń sługi” w *Księdze Izajasza* opisująca służbę Chrystusa, szczególnego Sługi, który wypełnił zamiar Boga wobec Jego ludu i świata. Kolejne pieśni sługi odnoszące się do Mesjasza są zapisane w Iz 49,1-3; 50,4-11; 52,13—53,12.

Co Iz 42,1-4 mówi o priorytetach Chrystusa? O Jego misji? O twoich priorytetach jako ucznia Chrystusa? O twojej misji? O misji twojego zboru? Jeśli masz czas, omów krótko także kolejne pieśni sługi.

Nowy Testament także zawiera pieśń sługi zwana pieśnią kenozy w Flp 2,5-11. *Kenosis* to greckie słowo oznaczające „nicość”, „ogołocenie”. Przeczytaj ten hymn, który bierze swoją nazwę od tego, iż Chrystus „ogołocił samego siebie” (Flp 2,7 BT) i „przyjął postać sługi” (Flp 2,7). Jezus nie trzymał się usilnie swojej boskiej władzy, która słusznie do Niego należała, ale przyjął służebną rolę, a jej wykonanie było Jego najważniejszą motywacją (zob. Mt 20,26-28).

Na tle standardów kulturowych przyjętych w tamtych czasach życiowe standardy Jezusa wydawały się odwrócone do góry nogami. Wydaje się, że Jezus wywracał do góry nogami całą rzeczywistość, z którą się stykał. Jako wywyższony Syn Boży stał się pokornym sługą. Przeczytaj Mt 20,26; Mt 23,11-12. Także uczniów Jezusa oskarżano potem, że „uczynili zamęt w całym świecie” (Dz 17,6). Zamiast panować, służyli. Robert Banks wyraził ich niekonwencjonalną filozofię takimi słowami: „Potrzebujemy dzisiaj nie tego, co się często sugeruje - nie więcej *służebnych przywódców*, ale więcej *przewodzących sług*” (Robert Banks, cyt. w: Siang Yang Tan, *Full Service: Moving From Self-serve Christianity to Total Servanthood*, Grand Rapids 2006, s. 55).

Omów różnicę między „służebnymi przywódcami” a „przewodzącymi sługami”.

Rozważ to zagadnienie jeszcze pod innym kątem. Nie wystarczy twierdzić, że jesteśmy sługami Chrystusa, gdyż także źli słudzy twierdzą, że są Jego sługami. Niektórzy z tych złych sług nie rozumieją „wywrotowej” filozofii Chrystusa. W swojej gorliwości służenia Chrystusowi usiłują przejąć władzę, panować i dominować w imieniu Chrystusa. W gruncie rzeczy próbują wywrócić Chrystusa do góry nogami.

Do omówienia w klasie: Jakie historyczne przykłady sług, którzy usiłowali dominować w imieniu Chrystusa, przychodzą ci do głowy? Jakie znasz współczesne przykłady takich ludzi? Jak możemy uniknąć bycia złymi sługami usiłującymi panować nad tymi, którym służą?

Tekst biblijny: Krótko przed ukrzyżowaniem Jezus spędził ważne godziny z uczniami, kierując do nich słowa pocieszenia i wsparcia. Przeczytaj J 15,15.

Do omówienia w klasie: Czy werset ten oznacza, że uczniowie Jezusa mieli przestać być społecznością sług i stać się społecznością przyjaciół? Co to oznacza? Wskazówka do tego pytania jest zawarta w greckim słowie *douloi* („słudzy”) w J 15,15, które wskazuje niewolnika w charakterze sługi. Ponieważ Jezus obdarzył swoich uczniów zaufaniem i objawił im wiele spraw, ich posłuszeństwo nie było posłuszeństwem zwykłego niewolnika. Tak więc Jezus wezwał ich, by postrzegali Go bardziej jako Przyjaciela, a nie jedynie jako swego Pana (*The Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 5, s. 1043-1044). Jezus wiedział także, że słudzy mogą się stać panami, a przyjaciele nie. Słudzy służący dla korzyści mogą działać pod wpływem przymusu - „rób, co każę, bo...” - ale przyjaciele są współpracownikami i działają razem dla wspólnego dobra. Jak wpływa to na nasze podejście do służenia społeczeństwu?

Ilustracja: Jedna z definicji „synergii” brzmi: „współdziałanie elementów, które połączone dają efekt większy niż suma efektów działania pojedynczych elementów, składowych itd.” (zaczepnięto z:

www.dictionary.com). Zbór wykazuje wewnętrzną synergię, kiedy jego członkowie i działy pracują i służą społeczeństwu *razem* zamiast osobno. Taka synergia daje efekt większy niż gdyby każdy z elementów zboru działał osobno. Poniżej mała „przypowieść” ilustrująca tę zasadę.

Pewna rodzina z półrocznym wyprzedzeniem przystąpiła do zaplanowania wspólnych wakacji. Ojciec podzielił planowanie między członków rodziny. On miał kierować projektem, wybrać miejsce i zamówić bilety lotnicze. Kupił bilety do Orlando na Florydzie. Jego żona miała znaleźć i zarezerwować pokoje hotelowe. Zarezerwowała je w Los Angeles w Kalifornii. Syn miał zadbać o posiłki, więc zarezerwował stolik w restauracji w Chicago, w stanie Illinois. Córka miała zorganizować atrakcje, więc wykupiła bilety do muzeów w Nowym Jorku. Czy wakacje się udały? Pozornie wszyscy członkowie rodziny współpracowali ze sobą, ale nie komunikowali się między sobą układając plany.

Nie wystarczy po prostu planować niepowiązane ze sobą wydarzenia dla społeczeństwa wokół zboru. Działy zboru muszą współdziałać w celu opracowania procesu wywierającego wpływ na społeczeństwo. Omów w klasie, jak wszystkie działy zboru mogą *razem* planować, by działać efektywniej w społeczeństwie poza zbozem.

PRAKTYCZNE ZASTOSOWANIE

Lekarz-misjonarz wrócił do kraju, by znaleźć zbór adwentystyczny, który znajdował się w pobliżu jego rodzinnego domu (wychował się w rodzinie nieadwentystycznej). Udał się na miejsce, gdzie miał się znajdować zbór. Furtka była zamknięta, a za wysokim żywopłotem nie było widać budynku zborowego. Lekarz zauważył mężczyznę po drugiej stronie ulicy. Podeszedł do niego i zapytał, czy znajduje się tu zbór adwentystyczny.

- Przychodzą tam jacyś ludzie w sobotę przed południem. Nie wiem co tam robią - czasem słyszę, że coś śpiewają. A potem rozchodzą się do domu.

Porównaj powyższy zbór, który stał się tylko religijnym „klubem”, do pewnego zboru w Suazi w Afryce. Najważniejszą potrzebą było tam zapewnienie żywności dla sierot po rodzicach zmarłych na AIDS. Busi Vilakazi, emeryt, wraz z innymi członkami Kościoła postanowili dostarczyć grupie takich dzieci pożywny posiłek przez sześć dni w tygodniu. Zaczęli od 50 dzieci, a po 10 latach karmili regularnie 300 dzieci dzień w dzień. Założyli też przedszkole. Wdrożyli też służby takie jak rozdawanie odzieży, rozdawanie warzyw z ogrodu zborowego, opieka nad chorymi oraz kursy zawodowe dla kobiet i mężczyzn. Okazując w ten sposób miłość Jezusa założyli nowy zbór.

„Zbawiciel oddał swe bezcenne życie, aby ustanowić Kościół zdolny troszczyć się o nieszczęśliwe i wystawiane na działanie pokus dusze” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2018, wyd. 16, s. 476). Nie chodzi o to, że Kościół Boży ma misję, ale o to, że misyjny Bóg ma swój Kościół.

Do omówienia w klasie: Po co istnieje wasz zbór? Do którego ze zborów opisanych powyżej jest podobny? Wymieńcie sposoby, dzięki którym wasz zbór może się stać skuteczną społecznością sług.